

valgsbetænkning, men Mæret efter atter kommer frem, og da blev behandlet til Ende, saaledes som dette Ting stemte ved 3dje Behandling den 1ste Marts 1889, saa ser man, at Tinget hidtil ikke har turdet røre ved Sikkertolden, fordi hver Dros Nedsættelse af Sikkertolden gav en Mindreindtægt i Statskassen af over $\frac{1}{2}$ Million Kroner aarlig; men her gaar man med til at nedsætte Sikkertolden med $\frac{1}{5}$ saaledes, at den højeste Toldfats, 13,8 Dre, nedsættes til 10 Dre, den næsthøjeste, 9 $\frac{3}{8}$ Dre, nedsættes til 7 $\frac{1}{2}$ Dre. Dernæst foreslaaes der en Skat paa bajerst Öl af 6 Kr. pr. Tønde og en Del Toldnedsættelser, der først skulde træde i Kraft 3 Maanedes efter, at en saadan Skat paa bajerst Öl var udkommen. Altsaa her tager dette Ting Stilling til de to Forslag om Skat paa bajerst Öl og om Nedsættelse af Sikkertolden ifølge den Afstemning, som fandt Sted her den 1ste Marts 1889. I Fjor forelagde den højtærede Finantsminister sit Toldlovsforslag i Landstinget sammen med sit Forslag om Skat paa Öl og Brændevin. Da var Skatten paa bajerst Öl foreslaaet til 7 Kr. pr. Tønde, og som bekendt havde han foreslaaet, at 4 Millioner Kroner, som vilde indvindes som Overskud, skulde komme Kommunerne til Gode; men man ser af Landstingets Betænkning af 20de December forrige Aar, hvorledes selve Landstingets Flertal udtaler i sin Betænkning, at forudsat at man ikke kan enes om, at Kommunerne saa dette Tilskud fra Statskassen, henstiller det, at man nedsætter Sikkertolden med $\frac{1}{3}$ og foreslaar Afstæffelse eller Nedsættelse af Told paa andre Livsforbrønde; Kaffe, Te og andre Genstande, som deri nævnes; men Mindretallet skriver i sin Betænkning, at bajerst Öl godt kan taale en højere Beskatning, og foreslaar derfor 10 Kr. pr. Tønde, altsaa det samme, som her foreslaas, og man motiverer det med, at bajerst Öl er stadligere end Brændevin, og anbefaler derfor at lægge en højere Skat paa bajerst Öl, og at gaa til en lavere Beskatning paa Brændevin. Man vil altsaa se, at dette Forslag, som her frembringes, ikke saaledes kan siges fuldstændig at staa paa bar Grund, idet dette Ting altsaa er gaaet med til en Nedsættelse af Sikkertolden af $\frac{1}{5}$ eller 1,4 Mill. Kr., og er gaaet med til at foreslaa en Skat paa bajerst Öl af 6 Kr. pr. Td. Landstingets sidste Betænkning udviser, at Flertallet er villigt til som en Udvej at enes om en Tredjedel Nedsættelse af Sikkertolden og en Skat paa bajerst Öl, og Mindretallet i Landstinget vil gaa ind paa den samme Skat, som her er foreslaaet, nemlig 10 Kr. pr. Td. Da det nu har viist

sig, at vi siden Halvfjerdsjerne ikke have kunnet komme ud af Stedet med Hensyn til Toldlovens Behandling, ikke have kunnet enes, forekommer det mig, at her foreligger et Lovforslag, som det er værdt at tage op og se, om vi ikke kunde komme til at saa det fremmet, saa at vi altsaa fik Tolden affastet paa den vigtigste Vare blandt Livets Forbrønde, nemlig Sukker; det er den, der indbringer den højeste Told og Afgift; efter som disse nemlig have givet godt 7 Mill. Kr. i det sidste Aar, og det er jo den Position, der indbringer Staten den næsthøjeste Indtægt. De direkte Skatter indbringe kun 9,6 Mill. Kr., og derefter kommer Sukkeret med 7 Mill. Kr., saa Manufakturvarer og senere Olier, Kaffe, Metaller, Tobak, Stenolie m. m. Spørges der nu om, hvor meget Sukker vi forbruge her i Landet, saa hører jeg sige af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), at vi bruge 27 Pd. pr. Individ, og min ærede Sidemand (Clausen) nævnte 30 Pd. Jeg har gennemgaaet statistisk Bureaus Tabelvæert over Vareindsørsel og Vareudsørsel, og deraf ser jeg, at i de sidste 6 Aar har det Sukker, som vi have forbrugt her i Landet, højest været 68 Mill. Pd., medens det laveste Tal er 60 Mill. Pd. Gennemsnittallet bliver 63 $\frac{1}{3}$ Mill. Pd. Sukker om Aaret for de sidste 6 Aar, og det vil udgøre noget som 31 $\frac{1}{2}$ Pd. pr. Individ eller 157 Pd. pr. Familie. Det undrede mig meget i Gaar at høre det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds henvise til en Statistik, som vi havde fra Læge Sørensen. Han udtalte, at den var mangelfuld, og det er fuldstændig rigtigt. Vi mangle her den saakaldte sociale Statistik, som jeg vilde ønske, vi havde. Det statistiske Bureau har leveret os et udmærket Materiale over Vareindsørsel og Vareudsørsel, saa at vi kunne se, hvor meget vi sælge og købe; men hvad vi mangle, er en social Statistik; vi mangle et Overblik over, hvorledes Befolkningen her i Landet lever, og det er dog vigtigere at vide, end hvad vi sælge og købe. Havde vi haft en saadan den Dag i Dag, kunde vi ganske anderledes være komne til Klarhed over, hvor meget Sukker der bruges af de velhavende, og hvor meget af Arbejdsklassen. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, naar han taler om Læge Sørensens Statistik, da ikke har taget alt med, hvad han har skrevet. Han har ikke alene udgivet et Skrift i 1880 om Røbstad- og Markarbejdernes Vilkaar, men han har ogsaa i national-økonomisk Tidsskrift for 1886 skrevet om „Arbejderne og Tolden“, og det kan se ud, som om det